

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Vänskapens infrastruktur

Nyman, Nina

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 16/02/2023

Document Version
Final published version

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Nyman, N. (2023). Vänskapens infrastruktur. *Hufvudstadsbladet*. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2023062257759>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Idagkolumn februari 2023

Nina Nyman

Doktorand i genusvetenskap vid Åbo Akademi

Rubrikförslag: Vänskapers infrastruktur

För ungefär ett år sedan fick jag tillbaka en gammal vän. Ett litet, men mycket avgörande, bråk hade skiljt oss åt sju år tidigare och sedan hade vi båda varit för stolta för att ta kontakt. Eller kanske det var så att vi för en tid inte litade på varandra. Och eftersom vi bor i olika länder har vi inte naturligt råkat på varandra och kunnat komma förbi grälet på det sättet. Men sen ett år tillbaka är vi vänner igen, vi hade båda för länge sedan kommit över grälet men ingen av oss hade kommit sig för att ta kontakt. Tills hon som tur plötsligt fick infallet att göra det.

Det märkliga med att få tillbaka en nära vän så många år senare var att vänskapen på något sätt har hållit sig intakt och det var bara att ta vid där vi slutade. Eller inte helt där vi slutade, utan lite före bråket såklart. Och inte heller helt "bara att ta vid" för under de sju åren från varandra hade annat hänt, vi hade båda fått barn och vi hade båda fått smarttelefoner. Två faktorer som både kan underlätta och försvåra vuxnas vänskapsrelationer.

Telefoners roll i vår vänskap hade varit en fråga redan tidigare. Vi hade bott tillsammans i Köpenhamn och haft en sån där intensiv vänskap man kan ha om man är nått på tjugo och bor tillsammans och varje dag använder många timmar på att tillsammans gå igenom alla små detaljer i tillvaron. När vi efter ett par år flyttade till olika länder kändes det svårt att översätta vänskapen till en ny form. Vi försökte skriva sms och e-post, men vi kände båda att det var något obehagligt med att få meddelandet genast när det var skickat. Den andras ord kom fram i nästan samma hastighet som när vi satt i samma rum men hennes närhet saknades. Snabbheten i meddelandet, att man visste att hon just knapat ner det men att man inte kunde se henne förstärkte känslan av distans. Så vi beslöt oss för att övergå till handskrivna brev. Långsamheten i hur de når fram stämde överens med det fysiska avståndet mellan oss och att följa hur handstilen förändras enligt känslorna i det man skriver imiterade bättre hur det var att höra varandras röster. Att hålla i ett brevpapper som anlänt till ens hem skapade också ett möte på ett annat sätt än text på någon av de skärmar som används till allt annat också.

Men nu hade det gått sju år och vi har båda barn och smarttelefon, dessutom hade vi sju år av uppdateringar att ta igen. Alltså flyttade hon helt naturligt in i raden av chattar där alla andra vänner också bor. För detta har hänt för mig på de sju åren, vänskaper har blivit en rad chattar. För andra har det hänt tidigare, jag var sen med att skaffa smarttelefon. På många sätt är det väldigt bra att det här hänt, flera av de vänskaper som nu bor i en chatt skulle vara svåra att upprätthålla på andra sätt, t.ex. på grund av tidsskillnader. Men att få tillbaka en vänskap som på något sätt förvarats i en tidskapsel gjorde det för ett ögonblick påtagligt hur vänskapers infrastruktur förändras. Vår vänskap gick tillbaka till något som påminner om när vi bodde tillsammans, nu spelar vi varje dag in en 30 min lång podcast åt varandra där vi berättar om de mest små och obetydliga saker som hänt under dagen.